

кѡйто ѣ натопилъ съ мене ржка та си въ блюдо то, той ще ме предаде.

24 И Сынъ Человѣческій ѡиѡва, каквѡто ѣ писано за него: но тѣшко и горко на тоа Человѣкъ, чрезъ когото Сынъ Человѣческій се предава. Добрѣ ѣ было за него ако не бы се родилъ тоа Человѣкъ.

25 И ѡговорѣ Иуда, който го предаде, и рече: да не вждамъ азъ, Оучителю; рече мѡ: ты си реклъ.

26 И като гдѣха, зема Исусъ хлѣбатъ, и като благослови, преломѣ го, и даваше го на оученицѡу те, и рече: земете, яждте: това ѣ тѣло то моѣ.

27 И зема чаша та, и возблагодарѣ, и даде ѣмъ ѡ, и рече: пийте ѡ неѡ сички:

28 Защо то тѡа ѣ моѡ та кровъ на-нобѡва завѣтъ, коѡто се излива за мнозина за прощеніе на-грѣховѣ те.

29 И говоримъ ви, защо ѡ сегѡ на тѡмъ неѡа да пиѣмъ ѡ тѡа рѡждка на-лоза та, до ѡнзи дѣнь, когато го пиѣмъ съ васъ заеднѡ ноѡо въ царство то на-ѡтца моѣгѡ.

30 И като запеѡха, излѣзнаха въ гора та Влеѡнска.

31 Тогѡва ѣмъ рече Исусъ: въ тѡа нѡщъ сички те вѣ

ще да се соблазните за мене: зашто ѣ писано: ще да оударимъ пѡстыратъ, и ще да се распржснатъ ѡвци те на-стадо то.

32 И по воскресѣніе то ми, ще вы превѡримъ въ Галілеѡ.

33 И ѡговорѣ Пѣтръ, и рече мѡ: ако и сички те да се соблазнатъ за тебе, азъ никогашъ не щѣмъ да се соклазнимъ.

34 Рече мѡ Исусъ: истина ти говоримъ, защо тѡа нѡщъ, доклѣ іѡще не ѣ попеѡлъ петѣло, три пѡти ще да се ѡречѣшъ ѡ мене.

35 Рече мѡ Пѣтръ: ако сѡга не нѡжда и да оумремъ съ тебе, не щѣмъ да се ѡречѣмъ ѡ тебе. това исто то рекоха и сички те оученицѡу.

36 Тогѡва ѡидѣ Исусъ съ нихъ въ сѡдѡ селѡ, коѡто се наричеше Гѣѡсимѡнія: и рече на оученицѡу те си: седѣте тѣка, до де да ѣдемъ да се помѡлимъ тамѡ.

37 И зема Петра, и двама та сѡнове Зеведеѣвѡу, и начна да скорѡи и да тѡжи.

38 Тогѡва ѣмъ рече Исусъ: скорѡна ѣ дѡша та ми до смѣрть: почѡкайте тѣка, и бѡдрствѡвайте съ мене.

39 И като ѡстѡпѣ малко, падна на лицѣ то си, ѣмѡлеше се, и говореше: "Отче моѣ, ако ѣ възможно, лека